

Stranke glavnog postupka

Žalitelj (tužitelj u prvostupanjskom postupku): Arex CZ a.s.

Druge stranke u kasacijskom postupku (tuženik u prvostupanjskom postupku): Odvolací finanční ředitelství

Prethodna pitanja

1. Treba li ijednog poreznog obveznika smatrati poreznim obveznikom u smislu članka 138. stavka 2. točke (b) Direktive Vijeća 2006/112/EZ ⁽¹⁾ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (u daljnjem tekstu: Direktiva o PDV-u)? U slučaju niječnog odgovora, na koje se porezne obveznike ta odredba primjenjuje?
2. Ako je odgovor Suda da se članak 138. stavak 2. točka (b) Direktive o PDV-u primjenjuje na situaciju poput one u glavnom postupku (to jest, da je stjecatelj proizvoda osoba upisana u evidenciju poreznih obveznika), treba li tu odredbu tumačiti na način da, kada se otprema ili prijevoz tih proizvoda odvija u skladu s relevantnim odredbama Direktive Vijeća 2008/118/EZ ⁽²⁾ o općim aranžmanima za trošarine i o stavljanju izvan snage Direktive 92/12/EEZ ⁽³⁾ (u daljnjem tekstu: Direktiva o trošarinama), isporuku povezanu s postupkom u skladu s Direktivom o trošarinama treba smatrati isporukom koja ima pravo na oslobođenje prema toj odredbi, iako uvjeti za izuzeće prema članku 138. stavku 1. Direktive o PDV-u nisu ispunjeni, s obzirom na pripisivanje prijevoza dobara drugoj transakciji?
3. Ako je odgovor Suda da se članak 138. stavak 2. točka (b) Direktive o PDV-u ne primjenjuje na situaciju poput one u glavnom postupku, je li činjenica da je roba prevezena unutar sustava odgode plaćanja trošarine presudna za odlučivanje o pitanju kojoj od nekoliko isporuka treba pripisati prijevoz u svrhu ostvarenja prava na izuzeće od PDV-a prema članku 138. stavku 1. Direktive o PDV-u?

⁽¹⁾ OJ 2006 L 347, p. 1.

⁽²⁾ OJ 2009 L 9, p. 12.

⁽³⁾ OJ 1992 L 76, p. 1.

Tužba podnesena 12. srpnja 2017. – Europska komisija protiv Francuske Republike

(Predmet C-420/17)

(2017/C 300/29)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: O. Beynet, i C. Hermes, agenti)

Tuženik: Francuska Republika

Tužbeni zahtjev

- utvrditi da je Francuska Republika, time što nije poduzela sve mjere potrebne za uspostavu općeg sustava zaštite vrtnice u departmanu Landes, povrijedila obveze koje ima na temelju članka 5. Direktive 2009/147/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 30. studenoga 2009. o očuvanju divljih ptica
- naložiti Francuskoj Republici snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Komisija smatra da Francuska nikad nije poduzela koherentne i koordinirane zaštitne mjere potrebne za uspostavu sustava zaštite vrtno strnadice i time povrijedila obveze koje proizlaze iz Direktive 2009/147/CE ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ SL L 20 od 26.1.2010., str. 7., SL posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 32., str. 128.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. srpnja 2017. uputio Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa (Španjolska) – Elena Barba Giménez protiv Francisce Carrión Lozano

(Predmet C-426/17)

(2017/C 300/30)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Elena Barba Giménez

Tuženik: Francisca Carrión Lozano

Prethodna pitanja

1. Treba li Direktivu Vijeća 93/13/EEZ ⁽¹⁾, u vezi s Direktivom 2005/29/EZ ⁽²⁾ i člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, tumačiti na način da joj se protivi nacionalni propis, poput članka 35. Ley 1/2000, de 7 enero, de Enjuiciamiento Civil (Zakon br. 1/2000 od 7. siječnja 2000. o parničnom postupku), u kojem tijela koja su zadužena za vođenje postupaka u kojima se donose odluke o zahtjevima za isplatu nagrada za rad (takozvani postupci „jura de cuentas”) ne mogu prije izdavanja ovršnog naslova po službenoj dužnosti provjeriti sadržava li ugovor sklopljen između odvjetnika i potrošača nepoštene odredbe ili je riječ o nepoštenoj poslovnoj praksi?
2. Jesu li odvjetnici koji pružaju usluge besplatne pravne pomoći „prodavatelji robe ili pružatelji usluga” ili „trgovci” u smislu članka 2. stavka 2. točke (c) Direktive 93/13/EEZ i članka 2. točke (b) Direktive 2005/29/EZ? Jesu li članak 6. stavak 1. točka (d) i članak 7. stavak 2. Direktive 2005/29/EZ primjenjivi na slučajeve u kojima su tarife stručnjaka uređene pravnim pravilom?
3. Ako je odgovor na prethodno pitanje potvrđan, treba li Direktivu 2005/29/EZ tumačiti na način da joj se protivi odredba poput one sadržane u članku 36. Ley 1/1996, de 10 enero, de Justicia Gratuita (Zakon 1/1996 od 10. siječnja 1996. o besplatnoj pravnoj pomoći), koja propisuje obvezu primjene zakonski utvrđenog tarifnog sustava, iako poduzetnik postupka nemarno ili zavaravajuće što se tiče određivanja cijena svojih usluga?
4. Treba li članak 101. UFEU-a tumačiti na način da mu se protivi pravilo poput onog uspostavljenog člankom 36. Zakona 1/1996, prema kojem se nagrada odvjetnicima koji pružaju usluge u sustavu besplatne pravne pomoći, u slučaju prihvaćanja zahtjeva stranke, plaća po odvjetničkoj tarifi koju su ti odvjetnici prethodno odobrili, pri čemu tijela države članice ne mogu odstupiti od nje?
5. Ispunjava li ta odredba zahtjeve nužnosti i proporcionalnosti na koje upućuje članak 15. stavak 3. Direktive 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu?